

Arrest

nr. 96 524 van 4 februari 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 18 september 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 3 september 2012 houdende de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13^{quater}).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 november 2012 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 8 november 2012.

Gelet op de beschikking van 17 december 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 januari 2013.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat B. VANMARCKE verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché K. PAPPAERT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 29 augustus 2012 dient de verzoekende partij, van Albanese nationaliteit, een derde asielaanvraag in.

Op 3 september 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de beslissing tot weigering van in overwegingname

vaneen asielaanvraag (bijlage 13^{quater}). Deze beslissing wordt op diezelfde dag aan de verzoekende partij ter kennis gebracht.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Gelet op artikel 51/8, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 6 mei 1993, 15 juli 1996 en 15 september 2006;

*Overwegende dat
de genaamde C. M.(...)
geboren te Shkoder, op (in) (...)1980
van nationaliteit: Albanië
die een asielaanvraag heeft ingediend op 29.08.2012 (2)*

Overwegende dat betrokkene op 18.08.200 een eerste asielaanvraag indiende die op 13.12.2000 van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing weigering van verblijf kreeg. Overwegende dat betrokkene op 23.12.2011 een tweede asielaanvraag indiende die op 20.03.2012 van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing ‘weigering vluchtelingenstatus en weigering subsidiaire bescherming’ kreeg. Overwegende dat op 01.06.2012 de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) een afstand van het geding vaststelde. Overwegende dat betrokkene op 29.08.2012 een derde asielaanvraag indiende waaruit blijkt dat zij niet terugkeerde naar haar land van herkomst Overwegende dat betrokkene verklaart dat ze reeds in haar eerste asielaanvraag vertelde dat ze in bloedwraak zou zitten met de familie B.(...), maar dat het CGVS gezegd zou hebben dat haar documenten vals zouden zijn. Overwegende dat de tweede asielaanvraag van de betrokkene een negatieve beslissing kreeg van het CGVS. Overwegende dat betrokkene vrij was hiertegen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beroep in te dienen binnen de wettelijk vastgelegde termijn, maar niet kwam opdagen bij de RVV. Overwegende dat betrokkene verklaart dat de Albanese Ambassade informatie zou hebben over haar zaak. Overwegende dat betrokkene verklaart dat ze drie dagen geleden telefonisch contact zou hebben opgenomen met de rechtbank van Shkoder om nieuwe documenten te bekomen maar dat die hadden gezegd dat de Belgische autoriteiten die documenten bij hen zouden kunnen opvragen via het internet. Overwegende dat het de verantwoordelijkheid is van betrokkene om de nodige documenten ter staving van haar asielaanvraag voor te leggen. Overwegende dat DVZ niet kan oordelen over documenten die er niet zijn. Overwegende dat betrokkene verklaart dat haar partner in de gevangenis zou zitten en dat ze vier kinderen zou hebben, die momenteel niet naar school zouden kunnen gaan zoals de andere kinderen. Overwegende dat dergelijke elementen niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de Conventie van Genève of de subsidiaire bescherming. Overwegende dat betrokkene verklaart dat haar schoonvader haar een maand geleden verteld zou hebben dat haar broer A.(...) het ouderlijk huis in Rrasek verlaten zou hebben samen met zijn gezin en de zoon van haar vermoorde broer B.(...) op aanraden van het dorpshoofd. Overwegende dat betrokkene verklaart dat ze ook van haar schoonvader te horen heeft gekregen dat mensen van de familie B.(...) hun huis beschoten zouden hebben en de zoon van B.(...) zouden eisen. Overwegende dat betrokkene deze bewering op geen enkele manier kan staven en dit dus bezwaarlijk als een nieuw element kan worden beschouwd. Overwegende dat betrokkene verklaart dat ze verder geen familie meer zou hebben in Albanië. Overwegende dat dit behoort tot de privésfeer van de betrokkene en dus buiten het toepassingsgebied van de Conventie van Genève of de subsidiaire bescherming valt. Overwegende dat betrokkene verklaart dat ze niemand meer zou kunnen contacteren in verband met nieuwe documenten. Overwegende dat betrokkene deze bewering op geen enkele manier kan staven. Overwegende dat betrokkene bij haar huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielpcedure waarin zij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat haar betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48.4 van de wet van 15.12.1980.

De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen.

Artikel 74/14 van de wet van 15 december 1980

§ 1. De beslissing tot verwijdering bepaalt een termijn van dertig dagen om het grondgebied te verlaten. Voor de onderdaan van een derde land die overeenkomstig artikel 6 niet gemachtigd is om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven, wordt een termijn van zeven tot dertig dagen toegekend. De onderdaan van een derde land heeft niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg gegeven, inderdaad, aangezien betrokkene al op 08.06.2012 een bevel om het grondgebied te verlaten betekend kreeg, maar hieraan geen gevolg gaf, wordt de termijn van het huidige bevel om het grondgebied te verlaten bepaald op 7 (zeven) dagen.

In uitvoering van artikel 71/5 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de koninklijke besluiten van 19 mei 1993, 11 december 1996 en 27 april 2007, wordt genoemd het bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 7 (zeven) dagen.”

2. Over de ontvankelijkheid

2.1 In haar nota met opmerkingen werpt de verwerende partij, zij het in subsidiaire orde, een exceptie van onontvankelijkheid op, daar de Raad de door de verzoekende partij gevraagde beoordeling niet kan maken, gezien hij als annulatierechter optreedt.

2.2 Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) middels een beschikking aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter zich steunt om vast te stellen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden.

In casu wordt als grond tot verwerping van het beroep het volgende gesteld:

“Het verzoekschrift komt onontvankelijk voor omdat het geen ontvankelijk middel bevat.

In huidige procedure treedt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen overeenkomstig artikel 39/2, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen als annulatierechter op. De Raad kan enkel een wettigheidstoezicht op de bestreden beslissing uitoefenen. De bestreden beslissing kan niet hervormd worden. Evenmin kan de subsidiaire beschermingsstatus of de vluchtelingenstatus toegekend worden.”

2.3 Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (*cf.* Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

2.4 Op 8 november 2012 diende de verzoekende partij een verzoek tot horen in, waarin zij niet slechts vraagt gehoord te worden, maar tevens de redenen uiteenzet waarom zij wenst gehoord te worden. Gelet op het bovenstaande kan met deze schriftelijk aangevoerde redenen echter geen rekening gehouden worden.

Ter terechtzitting van 16 januari 2013 geeft de verzoekende partij aan haar standpunt te behouden, waarbij zij volhoudt dat gegevens makkelijk te bekomen zijn bij de ambassade.

De verwerende partij verwijst naar de beschikking.

2.5 Vooreerst dient opgemerkt dat de verzoekende partij in de aanhef van haar verzoekschrift stelt dat de bestreden beslissing “*de beslissing van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de*

Staatlozen houdende weigering van overwegingname van een asielaanvraag, genomen op 3 september 2012 en ter kennis gebracht per 3 september 2012 (CG nummer 0025092BZ – DVZ nummer 4989898) (stuk 1)”, betreft. *In fine* van haar verzoekschrift, evenals in de inventaris van de bijgevoegde stukken, duidt de verzoekende partij de bestreden beslissing echter als volgt aan: “*de beslissing van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen houdende de weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, genomen op 3 september 2012 (CG nummer 0025092BZ – DVZ nummer 4989898) (stuk 1)*”. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij bij huidig beroep, zoals zij ook daadwerkelijk in de bijlage van haar verzoekschrift voegt, de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 3 september 2012 houdende weigering van in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13^{quater}), haar ter kennis gebracht op diezelfde dag, aanvecht. De bestreden beslissing betreft te dezen aldus de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 3 september 2012 houdende weigering van in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13^{quater}).

2.6 Vervolgens stelt de Raad vast dat de verzoekende partij *in fine* van haar verzoekschrift vraagt om haar beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren en, dienvolgens, de bestreden beslissing te hervormen, minstens te vernietigen. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet en van de materiële motiveringsverplichting en het zorgvuldigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur, waarbij zij na het aanhalen van een gedeelte van de motivering van de bestreden beslissing aanvoert dat manifest wordt geweigerd een actieve rol te spelen in het onderzoek en dat haar dan ook de vluchtelingenstatus, minstens de subsidiaire beschermingsstatus, dienen te worden toegekend.

Er dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift de Raad slechts vraagt uitspraak te doen zoals hij dit kan doen op beroepen ingesteld tegen beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, - zoals de verzoekende partij bij het bepalen van het voorwerp van haar beroep doorheen haar verzoekschrift ook steeds verkeerdelijk aangeeft -, overeenkomstig artikel 39/2, § 1 van de vreemdelingenwet. Zoals uitdrukkelijk aangegeven in de beschikking van 5 november 2012, treedt de Raad in voorliggend geschil echter op als annulatierechter overeenkomstig artikel 39/2, § 2 van de vreemdelingenwet, hetgeen inhoudt dat hij enkel een wettigheidstoezicht op de bestreden beslissing kan uitoefenen (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 94). De Raad is derhalve niet bevoegd om het door de verzoekende partij gevorderde toe te kennen.

Waar de verzoekende partij ter terechtzitting van 16 januari 2013 slechts stelt haar standpunt te behouden, waarbij zij volhoudt dat gegevens makkelijk te bekomen zijn bij de ambassade, dient er echter op gewezen dat zij hierbij in het geheel niet ingaat op, en volledig voorbijgaat aan, hetgeen hieromtrent reeds uitdrukkelijk in de beschikking van 5 november 2012 werd gesteld. Het feit dat de verzoekende partij het niet eens is met de gevolgtrekkingen van de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris volstaat niet om de motieven te weerleggen, dan wel de wettigheid van de bestreden beslissing aan te tasten. Bij het zonder meer stellen haar standpunt te behouden, waarbij zij volhoudt dat gegevens makkelijk te bekomen zijn bij de ambassade, kan aldus bezwaarlijk afbreuk worden gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond.

Uit het voorgaande volgt dat de verzoekende partij aldus geen elementen bijbrengt die ertoe zouden nopen anders te oordelen over het hoger gestelde.

Derhalve dient te worden vastgesteld dat het beroep dat slechts hetgeen hoger uiteengezet tot voorwerp heeft, niet ontvankelijk is. De exceptie van de verwerende partij is in de aangegeven mate gegrond.

Het beroep tot nietigverklaring is niet ontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier februari tweeduizend dertien door:

mevr. A. DE SMET,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET